

॥ आयुष्यसूक्तम् ॥

यो ब्रह्मा ब्रह्मण उञ्जहार प्राणैः शिरः कृत्तिवासाः पिनाकी।
ईशानो देवः स न आयुर्दधातु तस्मै जुहोमि हविषा घृतेन॥

विभ्राजमानः सरिरस्य मध्याद्रोचमानो घर्मरुचिर्य आगात्।
स मृत्युपाशानपनुद्य घोराणिहायुषेणो घृतमत्तु देवः॥२॥

ब्रह्मज्योतिर्ब्रह्मपत्नीषु गर्भं यमादधात् पुरुरूपं जयन्तम्।
सुवर्णरम्भग्रहमर्कमर्च्यं तमायुषे वर्धयामो घृतेन॥३॥

श्रियं लक्ष्मीमौबलामम्बिकां गां षष्ठीं च यामिन्द्रसेनैत्युदाहुः।
तां विद्यां ब्रह्मयोनिं सरूपांमिहायुषे तर्पयामो घृतेन॥

दाक्षायण्यः सर्वयोन्यः स योन्यः सहस्रशो विश्वरूपां विरूपां
ससूनवः सपतयः सयूथ्या आयुषेणो घृतमिदं जुषन्ताम्

दिव्या गणा बहुरूपाः पुराणा आयुश्छिदो नः प्रमथन्तु वीर
तेभ्यो जुहोमि बहुधा घृतेन मा नः प्रजां रीरिषो मौत वीर

ए॒कः पु॒र॒स्ता॒द्य इ॒दं ब॒भूव॒ यतो ब॒भूव॒ भुव॑न॒स्य गो॒पाः।
 यम॑प्येति भुवन॑ꣳ सा॒म्परा॒ये स नो ह॒विर्घृ॑तमिहायुषे॑त्तु दे॒वः॥
 व॒सून् रु॒द्रा॒नादि॒त्यान् मरु॑तोऽथ सा॒ध्यान् ऋ॑भून् य॒क्षान्
 गन्ध॑र्वाꣳश्च पि॒तृꣳश्च वि॒श्वान्।
 भृ॒गून् सर्पाꣳश्चा॒ङ्गिर॑सोऽथ स॒र्वान् घृ॑त॒ꣳ हु॒त्वा स्वा॑युष्या
 म॒हया॑म श॒श्वत्॥८॥

वि॒ष्णो त्वं नो॒ अन्त॑मः श॒र्म यच्छ॑ सहन्त्य।
 प्र॒ते॒धारा॑ मधु॒श्चुत॑ उ॒त्सं दु॒हते॑ अक्षि॑तम्॥
 ॥ॐ शान्तिः॒ शान्तिः॒ शान्तिः॑॥